

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 40/2025
02.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Божидара Столића и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Божидара Столића и окривљеног Филипа Голубовића, адвоката Слободана Сташевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1-125/2023 од 23.07.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1-По1 38/24 од 11.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2025. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Божидара Столића и окривљеног Филипа Голубовића, адвоката Слободана Сташевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1-125/2023 од 23.07.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 38/24 од 11.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1-125/2023 од 23.07.2024. године, у првом ставу изреке пресуде, оглашени су кривим окривљени Божидар Столић да је извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 10.06.2021. године до 06.08.2021. године и окривљени Филип Голубовић због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359. став 1. у вези члана 34. и 61. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца. Према окривљеном Божидару Столићу изречена је и мера безбедности забрана вршења позива, па се забрањује истом вршење позива – радника Министарства унутрашњих послова Републике Србије у трајању од 5 година од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере и исти је обавезан да на основу члана 91. и 92. Кривичног законика на

име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела плати суду новчани износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, а у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате суду на име паушала износ од по 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1-По1 38/24 од 11.07.2025. године, делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1-125/2023 од 23.07.2024. године, само у делу одлуке о казнама, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал окривљеног Божидача Столића због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 4 године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.06.2021. године до 06.08.2021. године, а окривљеног Филипа Голубовића због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359. став 1. у вези члана 34. и 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, док су у преосталом делу жалба јавног тужиоца, жалбе бранилаца окривљеног Божидача Столића, адвоката Бранислава Богдановића и адвоката Александра Поповића и браниоца окривљеног Филипа Голубовића, адвоката Слободана Сташевића, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених Божидача Столића и Филипа Голубовића, адвокат Слободан Сташевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да укине само другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду на поновно одлучивање по изјављеним жалбама.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није у смислу члана 488. став 2. ЗКП од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован.

Бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се исте заснивају на доказу на коме се по

одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава записник о саслушању окривљеног Филипа Голубовића сачињен у УКП, Служба за борбу против организованог криминала, број 03/2-3 број КТ-10/21 од 25.08.2021. године који је по начину прибављања у супротности са изричитим одредбама Законика о кривичном поступку, у коме се, по наводима браниоца, окривљени није изричито изјаснио о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, односно ово његово изјашњење није унето у записник о саслушању.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су оцењени као неосновани.

Из списка предмета произлази да је окривљени Филип Голубовић саслушан у својству осумњиченог пред овлашћеним службеним лицима УКП, Служба за борбу против организованог криминала, број 03/2-3 број КТ-10/21 од 25.08.2021. године, с тим да у самом записнику није констатовано упозорење окривљеном и његова изјава о присуству браниоца у смислу члана 85. став 3. ЗКП, односно његово изричито изјашњење у погледу права на ангажовање браниоца.

Међутим, по налажењу Врховног суда, то по аутоматизму не значи да упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног не испуњавају стандард прописан одредбом члана 85. став 3. ЗКП, уколико на записнику о саслушању осумњиченог изричито није наведено да се ради о упозорењу и изјави окривљеног у смислу наведене законске одредбе, већ суд у сваком конкретном случају, процењује да ли упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног испуњавају стандард прописан одредбом члана 85. став 3. ЗКП, а од које процене суда зависи да ли записник о саслушању окривљеног представља законит или незаконит доказ.

Према ставу Европског суда за људска права изнетом у пресуди у предмету Алмши против Србије од 08.10.2019. године (број представке 21388/15) правичност кривичног поступка није угрожена уколико не постоје релевантни и довољни разлози за надјачање или ометање жеље окривљеног у погледу његовог избора правног заступања. Стога, по налажењу тог суда, без обзира на чињеницу што у записнику о саслушању окривљеног нема изричите изјаве окривљеног о томе да ли је желео да ангажује заступника лично или је уместо тога био вољан да прихвати адвоката именованог од стране државе, сматра се да је окривљени јасно прихватио постављеног браниоца о чему сведочи његова сарадња са тим адвокатом, спремност да да изјаву у његовом присуству и одсуству било каквих примедби, и да следствено изнетом окривљени није био ограничен у свом слободном избору браниоца.

У конкретном случају, окривљени Филип Голубовић је у предистражном поступку, пре давања исказа, од стране овлашћених службених лица полиције поучен о правима из члана 68. ЗКП, а између осталог и о праву да се брани уз стручну помоћ браниоца у складу са одредбама ЗКП, што подразумева могућност да узме браниоца по свом избору, или, уколико га не изабере, да се брани уз помоћ браниоца по службеној дужности, као и да његовом саслушању присуствује бранилац, па се окривљени изричито изјаснио да је разумео своја права и да жели да изнесе одбрану у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Марка Савића, са којим је обавио поверљив разговор у трајању од 15 минута, након чега је дао свој исказ и записник о саслушању

потписао без примедби, а осим тога са наведеним адвокатом наставио сарадњу све до 23.10.2023. године, када је ангажовао новог браниоца.

Стога је, по оцени овога суда, у конкретном случају окривљени своју изјаву да жели да изнесе одбрану у присуству браниоца по службеној дужности дао поводом наведених упозорења органа поступка, а поред осталог и о праву на браниоца.

Сходно томе, по налажењу овога суда, наведена упозорења и његово изјашњење о присуству браниоца у конкретном случају у свему испуњавају стандарде прописане чланом 85. став 3. ЗКП, због чега наведени записник о саслушању окривљеног представља законит доказ који је могао бити коришћен у кривичном поступку, па се супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених оцењују као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић